

Van Onhandelbare Boiler naar Lange Brandweerman

Door Domaine Jeanary / Januari 2021

In de nieuwe gite had Jan een kast gecreëerd om de boilers op te hangen. Yep, meervoud. De boiler van La Vache (gite ernaast) hing er al, eenzaam in een hoekje aan de wand, maar voor de gasten van Le Veau moet er ook een boiler komen. Akelig lelijke dingen om tegenaan te kijken dus komen ze achter een deur. Samen met de elektra en ventilatie. Dus timmerde mijn lief er op los tot het moment daar was om de boiler om te hangen. Vastgesteld kon worden dat die dingen niet alleen lelijk zijn om te zien, maar ook dat er, na het legen, toch water uit blijft komen en omdat ze rond zijn vreselijk onhandig om te tillen! Daar stond ik dan met natte schoenen en te korte armen om de boiler vast te pakken. En Jan naast me die zegt; kijk lieverd, daar boven op die bouten in de muur moet 'ie komen te hangen.....

Eindelijk hadden we 'm zo hoog dat we de beugel aan de achterzijde over de bouten zouden moeten kunnen schuiven....not. Omdat Jan 'm aan de onderkant vast had en ik het witte gevaarte zou "begeleiden" zag hij niet wat er aan de hand was. Hij riep alsmaar; naar mij toe laten zakken! Maar dat ging niet doordat hij, in de kast, al een prachtig deurkozijn had getimmerd en de boiler met z'n dikke buik dus redelijk klem zat. Menige krachtterm vloog over de eerste verdieping en een ietwat driftig werd de bovenkant van het kozijn gedemonteerd. Daarna was het een fluitje van een cent en wierpen we het gevaarte over de muurbouten. Ik hield me stoer en zei dat ik 'm met rust zou laten zodat het kozijn weer in elkaar geschroefd kon worden, maar mijn rug.....daar heb ik nog last van!

Alle wanden van Le Veau op de eerste verdieping zijn inmiddels met gipsplaten bekleed. Nu moeten we aan het dak beginnen. Klinkt wellicht allemaal onlogisch, maar met al die loc downs werkten we met wat we hadden en is de normale volgorde ver te zoeken. Verder is de hele dag in de kou werken niet altijd heel erg fijn dus wisselden we dat af met klussen in ons huis, waar de kachel lekker brand. Inmiddels ben ik dus in het bezit van een opgeruimde bijkeuken met werkblad en keukenkastjes aan de muur, heb ik de trap naar de slaapkamer gekleurd en tegelt mijn lief de toilet beneden. De hal en bijkeuken moesten volgens mijn lief met speciale latex gesausd worden omdat het gaat om "vochtige" ruimtes. Mocht je denken dat ik nieuwe witte handschoenen heb.....nee hoor, het is hele goede verf! Komt geen vocht doorheen.....pffff.....

Inmiddels zit er nog niet echt schot in het verdwijnen van Corona. We zullen er nog wel een tijdje zoet mee zijn, denk ik. Ook niet heel raar hoor, als ik zo eens om me heen kijk. Buiten koffie drinken op het terras van de brasserie op het dorpspleintje, uit kartonnen bekertjes, moet kunnen. Ik zal de laatste zijn die daar iets van vind. Af en toe sociaal contact sleept je door de dagen heen, zolang je maar afstand houdt.....maar dat ze, overigens ook gewoon in en voor de supermarkt, hun mondkapje laten zakken om elkaar Bonjour te zoenen.....tja, dan heb je het volgens mij niet echt begrepen. In België was er iemand op wintersport geweest en vervolgens moesten er duizenden mensen in quarantaine. In Nederland waren er grote feesten in afgelegde loodsden.....Je zal minister president zijn en iedereen moeten beschermen en gezond zien te houden.....ik denk dat 'ie af en toe droomt van een carrière als putjesschepper!

Zoekend naar items en meubels voor in de nieuwe gite, kwamen we een kast tegen die perfect paste in Le Mouton. Was nodig. Daar stond een kast waar het servies in bivakkeerde, maar mocht je eens lekker los zijn gegaan op de wijn en noten afdeling van de Super U dan had je een probleem. Waar laat je je boodschappen. Zo hadden we ook nieuwe kasten geplaatst in La Vache en Le Pigeonnier. Al doende leert men en gelukkig delen gasten ervaringen met ons uit zodat we het e.e.a. kunnen meenemen in verbeteringen en toekomstige renovaties. Van de week heb ik de kast op z'n plek gezet. Gewoon om even iets leuks te doen te hebben. Eenvoudig was het niet want er zit een rare draai naar de keuken, en een kast geeft niet mee.....maar hij staat. Ik vind 'm leuk!

En van de week sprak ik Robert (graag op z'n Frans uitspreken, vindt 'ie leuk). Robert wilde, samen met zijn lief, verleden jaar al komen maar dat lukte toen niet. Dus belde hij om te vragen naar de beschikbaarheid van deze zomer. En zo kwam het op de bedden. Al onze bedden zijn 2 meter lang, maar Robert gaf aan dat hij een grote brandweerman van ruim 2 meter was....weliswaar een knappe brandweerman van ruim 2 meter (volgend Robert zelf....), maar die bedden die hij nu op foto's zag staan gingen 'm dan niet worden. Vakantie in de Dordogne is leuk maar niet als je met je enkels vast komt te zitten in het sierlijke ijzeren voeteneind van het "Franse" ledikant. Hmmmm.....verbeterpuntje. In Le Veau plaatsten we dus een bed zonder ingewikkeld voeteneind. Wellicht dat de brandweermanvoeten van Robert, en die van andere toekomstige lange knappe gasten, dan ietsje over het randje wiebelen maar dat compenseer ik dan wel met een goed glas wijn!

Goed weekend allemaal en.....pas goed op elkaar!